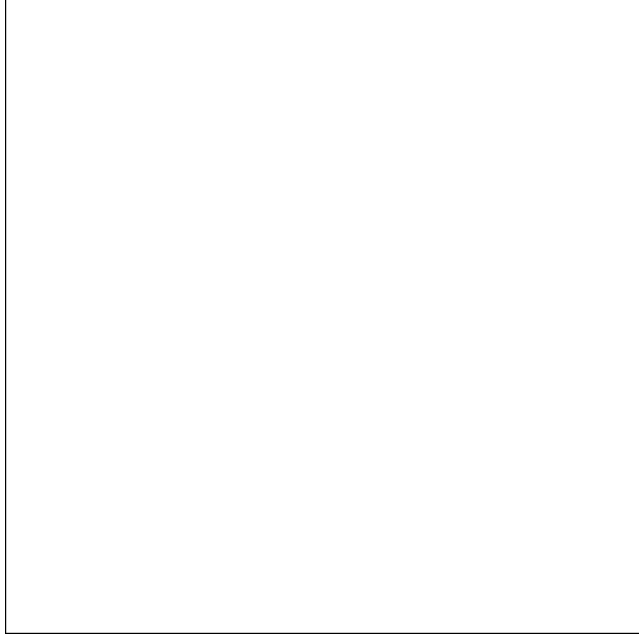

**O Avåvot kar η σοφία
Anansi och visheten**

 Ghanaian folktale
 Wiehan de Jager
 Eleni Manou
 grekiska / svenska
|| nivå 3

(utan bilder)

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

O Avåvot kar η σοφία / Anansi och visheten

Skriven av: Ghanaian folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Eleni Manou (el), Erika Braas (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Πολύ καιρό πριν οι άνθρωποι δεν ήξεραν τίποτα. Δεν ήξεραν πως να καλλιεργούν τους σπόρους, ή πως να υφαίνουν υφάσματα, ή πώς να φτιάχνουν εργαλεία σιδήρου. Ο Θεός Νυάμε επάνω στον ουρανό είχε όλη τη σοφία του κόσμου. Αυτός τη κράτησε ασφαλή μέσα σε ένα πήλινο δοχείο.

...

För länge sedan visste människor ingenting. De visste inte hur man brukar jorden, hur man väver tyg eller hur man gör verktyg av järn. Guden Nyame uppe i himlen hade hela världens vishet. Han skyddade den i en lerkruka.

Το δοχείο έσπασε σε κομμάτια στο έδαφος. Η σοφία ήταν ελεύθερη για όλους να μοιραστούν. Και έτσι οι άνθρωποι έμαθαν να καλλιεργούν, να υφαίνουν υφάσματα, να φτιάχνουν εργαλεία σιδήρου και όλα τα άλλα πράγματα που οι άνθρωποι ξέρουν να κάνουν.

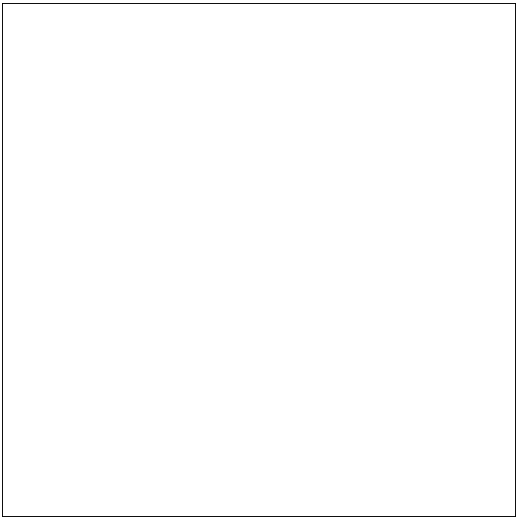
...

Den gick i tusen bitar på marken. Alla människor kunde nu ta del av visheten. På det sättet lärde sig människor att bruka jorden, väva tyg, göra järnverktyg och alla andra saker som människor kan.

En dag beslutade Nyame att han skulle ge krukkan med vishet till Anansi. Varje gång Anansi tittade ner i lerkrukkan lärde han sig någonting nytt. Det var så spännande!

...

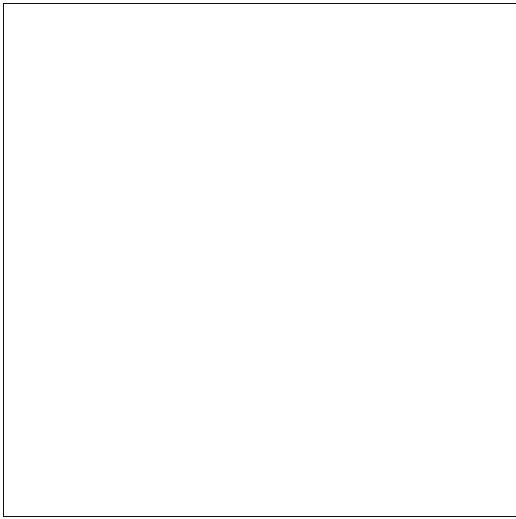
Μια μέρα, ο Νυάμε αποφάσισε ότι θα έδινε το δοχείο της σοφίας στον Ανάνσι. Κάθε φορά που ο Ανάνσι κοίταζε στο πήλινο δοχείο, μάθαινε κάτι καινούριο. Ήταν τόσο συναρπαστικό!

Han klättrade snabbt upp till toppen av trädet. Men sedan stannade han till och tänkte: "Jag borde vara den med all vishet, men istället är min son klipskare än jag!" Anansi blev så arg över detta att han kastade ner krukkan från trädet.

...

Πολύ γρήγορα έφτασε στην κορυφή του δέντρου. Αλλά τότε σταμάτησε και σκέφτηκε: «Υποτίθεται ότι είμαι αυτός με όλη τη σοφία, και εδώ ο γιος μου ήταν πιο έξυπνος από εμένα! Ο Ανάνσι ήταν τόσο θυμαίνενο γιατί αυτό που έριξε το πήλινο δοχείο κάτω από το δέντρο.»

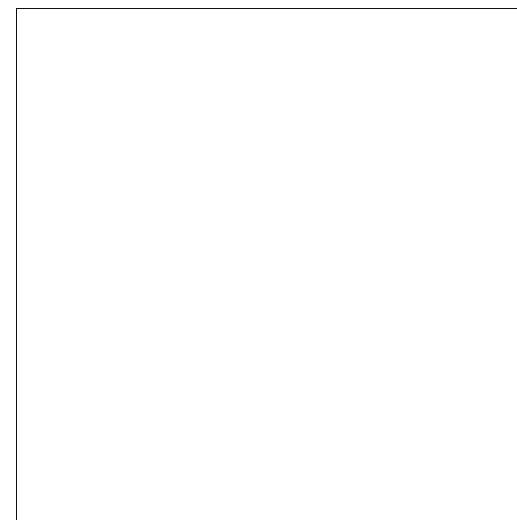

Ο άπληστος Ανάνσι σκέφτηκε: «Εγώ θα κρατήσω το δοχείο ασφαλές στην κορυφή ενός ψηλού δέντρου. Τότε μπορώ να το έχω όλο για τον εαυτό μου!» Στριφογύρισε ένα νήμα αράχνης, το περιτύλιξε γύρω από το πήλινο δοχείο, και το έδεσε στο στομάχι του. Άρχισε να σκαρφαλώνει στο δέντρο. Αλλά ήταν δύσκολο να σκαρφαλώνει το δέντρο με το δοχείο να τον χτυπάει στα γόνατα όλη την ώρα.

...

Giriga Anansi tänkte för sig själv: "Jag gömmer lerkrukan i toppen av ett högt träd så jag får behålla den för mig själv!" Han vävde en lång tråd runt lerkrukan, virade den runt krukan och knöt fast den runt sin mage. Han började klättra uppför trädet. Men det var svårt att klättra med krukan som stötte i hans knän hela tiden.

Όλη την ώρα ο νεαρός γιος του Ανάνσι είχε σταθεί στο κάτω μέρος του δέντρου παρακολουθώντας. Αυτός είπε: «Δεν θα ήταν ευκολότερο να σκαρφαλώσεις αν δέσεις το δοχείο στην πλάτη σου;» Ο Ανάνσι προσπάθησε να δέσει το πήλινο δοχείο γεμάτο σοφία στην πλάτη του, και σε αυτό πραγματικά ήταν πολύ πιο εύκολο.

...

Under hela tiden hade Anansis unga son stått nedanför trädet och tittat på. Han sa: "Skulle det inte vara lättare att klättra om du knöt krukan på ryggen istället?" Anansi knöt krukan som var full med vishet på ryggen istället, och då gick det genast mycket lättare.